

1
- 1129 / 2 - 92 / 93

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1993-1994 (*)

8 DÉCEMBRE 1993

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 29 juin 1964
concernant la suspension,
le sursis et la probation**

AMENDEMENTS

N° 1 DE M. LANDUYT

Art. 3

Au point a), apporter les modifications suivantes à l'alinéa premier proposé :

1° supprimer les mots « à l'exception des cours d'assises »;

2° supprimer les mots « en faveur du prévenu qui n'a pas encouru antérieurement de condamnation à une peine criminelle ou à un emprisonnement correctionnel principal de plus de deux mois ».

JUSTIFICATION

Pour pouvoir suspendre le prononcé d'une condamnation ou appliquer une peine assortie d'un sursis, et, par tant, pour imposer une mesure probatoire, le juge doit vérifier s'il est satisfait à certaines conditions. D'une part, la peine que le fait pourrait entraîner ne peut dépasser une limite déterminée et, d'autre part, l'inculpé ne peut avoir encouru antérieurement de condamnation dépassant une certaine limite.

Voir :

- 1129 - 92 / 93 :

— N° 1 : Projet transmis par le Sénat.

(*) Troisième session de la 48e législature.

- 1129 / 2 - 92 / 93

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1993-1994 (*)

8 DECEMBER 1993

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van 29 juni
1964 betreffende de opschorting,
het uitstel en de probatie**

AMENDEMENTEN

N° 1 VAN DE HEER LANDUYT

Art. 3

In punt a), in het voorgestelde eerste lid, de volgende wijzigingen aanbrengen :

1° de woorden « met uitzondering van de hoven van assisen » weglaten;

2° de woorden « ten voordele van de beklaagde die nog niet is veroordeeld tot een criminele straf of een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twee maanden » weglaten.

VERANTWOORDING

Om een veroordeling op te korten, of om een straf met uitstel op te leggen, en dus ook om een probatiemaatregel te kunnen opleggen, moet de rechter onderzoeken of aan een aantal voorwaarden voldaan is. Enerzijds mag de sanctie voor het gepleegde feit een bepaalde limiet niet overschrijden, en anderzijds mag de verdachte vroeger geen veroordeling hebben opgelopen boven een bepaalde grens.

Zie :

- 1129 - 92 / 93 :

— N° 1 : Ontwerp overgezonden door de Senaat.

(*) Derde zitting van de 48e zittingsperiode.

Le projet de loi organisant une procédure de médiation pénale, tel qu'il a été amendé par la commission de la Justice du Sénat (*Doc. Sénat* n° 652/2, 1992-1993, texte adopté par la Commission, p. 77), ne prévoit que la condition liée à la gravité des faits : la médiation pénale n'est possible que si le fait ne semble pas être de nature à devoir être puni d'un emprisonnement correctionnel principal de plus de deux ans ou d'une peine plus lourde (article 216*ter*, § 1er, proposé, du Code d'instruction criminelle). La deuxième condition, à savoir l'absence de condamnation antérieure, n'est pas prévue.

Cette nouvelle procédure permettra au procureur du Roi de proposer des mesures comparables aux mesures probatoires.

Il serait logique que le juge dispose des mêmes possibilités que celles offertes au ministère public dans le cadre de la médiation pénale. Nous proposons dès lors de supprimer la condition liée à la condamnation antérieure, et ce, tant à l'article 3 concernant la suspension qu'à l'article 8 relatif au sursis. Il serait également logique que cette règle s'applique à toutes les juridictions de jugement.

N° 2 DE M. LANDUYT

Art. 4

Supprimer les mots « Lorsque le condamné n'a pas encouru antérieurement de condamnation à une peine criminelle ou à un emprisonnement principal de plus de douze mois ».

JUSTIFICATION

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Het wetsontwerp houdende regeling van een procedure voor de bemiddeling van strafzaken, zoals de senaatscommissie voor de Justitie het amendeerde (*Gedr. Stuk, Senaat*, 1992-1993, n° 652/2, tekst aangenomen door de commissie, blz. 77) stelt alleen een voorwaarde met betrekking tot de ernst van de feiten : strafbemiddeling is maar mogelijk als het feit niet van die aard schijnt te zijn dat het gestraft moet worden met een hoofdstraf van meer dan twee jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf (voorgesteld artikel 216*ter*, § 1 van het Wetboek van Strafvordering). De tweede voorwaarde, namelijk het ontbreken van een vroegere veroordeling, wordt niet gesteld.

Ingevolge die nieuwe procedure zal de procureur des Konings maatregelen kunnen voorstellen die gelijkaardig zijn aan probatiemaatregelen.

Het is logisch dat de rechter over dezelfde mogelijkheden beschikt als diegene die aan het openbaar ministerie worden geboden in het kader van de strafbemiddeling. Daarom wordt voorgesteld om de voorwaarde inzake de vroegere veroordeling te schrappen, zowel in artikel 3 over de opschorting, als in artikel 8 over het uitstel. Het is even logisch dat dit voor alle vonnisgerechten geldt.

N° 2 VAN DE HEER LANDUYT

Art. 4

De woorden « Indien de veroordeelde nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden kunnen de vonnisgerechten » **vervangen door de woorden** « *De vonnisgerechten kunnen* ».

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement n° 1.

R. LANDUYT